

blive endnu meget større, synes ikke at kunne anbefales, ialtsald førend man har forsøgt det, som mig synes, langt simplexe Mittel, at anmode Statsrevisionen om i sin Betænkning at fremhæve, paa hvilke Konti den finder, at der er en Uklarhed tilstede, som bør afhjælpes. Og vilde jeg da udtale mig for, at i saadanne Tilfælde Uklarheden blev afhjulpen ved, at Specificationen blev optagen i Finantslovens Text; thi Rigsdagen kan efter min Opfattelse ikke anmodes, om at stemme over Anmærkningerne.

Udvalgets Forslag med Hensyn til Budgetregnskabet antager jeg at sigte til det trykte Statsregnskab. Thi om, at enhver Konto bør være fuldstændig opløst i de skrevne Bilag til Statsregnskabet, ere vist Alle enige, og dette vil jo opnaas ved de i Lovudkastets § 6 omhandlede Bestyrelsesregnskaber, i hvilke formentlig intet Ministerium vil gjøre Banffelighed ved at notere Budgetsummerne ved Siden af de udgivne Summer. Derimod vilde jeg meget beklage, dersom Rigsdagen nogenfinde skulde ville forlange al den Detail optagen i de trykte Noter til Statsregnskabet, som Udvalgets Bemærkninger synes at forudsætte. Vore trykte Statsregnskaber ere uden Tvivl de af vore finantstuelle Aktstykker, der mest interessere Almenheden, og de affattes stadig med det Formaal, for Die, at give samtlige de Medborgere, som interessere sig for Statens Finantser, saa fylldig en Oplysning som muligt om de Punkter i vor Finantsøkonomi, der maa antages at have mest almindelig Interesse. Men hertil vilde en saadan Specification som den, Udvalget synes at have tænkt sig, neppe kunne regnes, og det er da at befrygte, at en Forandring i denne Retning vilde berøve Statsregnskabet nogle af de Egenkaber, som nu ere væsentlig medvirkende til, at overhovedet Noget udenfor Rigsdagen gjør sig bekendt med det.

Det fremgaar af ovenstaaende Skrivelse, at Finansministeren er enig med Udvalget i Hovedspørgsmaalet, nemlig at det saavidt muligt bør være klart, hvad der er bindende i de finantstuelle Bevillinger og hvad ikke. Smidlertid har Finansministeren dog været Betænknelighed

ved at følge den af Udvalget betegnede Veis, dels af Hensyn til Omfanget af de Anmærkninger, der ledsage de finantstuelle Lovforslag, dels af Hensyn til det trykte Statsregnskabs nuværende tilfredsstillende Tilstand. I førstnævnte Henseende kan Udvalget ikke undlade at udtale, at det maa ansees for mindre klart, hvorledes dets Forslag skulde gjøre Anmærkningerne til de finantstuelle Lovforslag vidtløftigere, end de allerede ere, da jo al den Detail, der opregnes i Ministerens Skrivelse, for den aldeles overveiende Dels Vedkommende allerede findes der, dog med Undtagelse af de enkelte Pensioner, som det da ogsaa har været fjærnt fra Udvalgets Tanke at finde opregnede der. Udvalgets Formaal gaar derfor ikke ud paa at forøge Omfanget af de nævnte Anmærkninger, men paa i det Enkelte at faae det gjort klart, hvad der er bindende og hvad ikke. Hvor Uklarhed er tilstede — og den findes oftere, end det af Finansministeren synes at være antaget — ville historiske Undersøgelser som de, der i Skrivelsen tænkes overdragne til Statsrevisionen, ofte ikke lede til noget Resultat, ved hvilken Leilighed man skal tillade sig at minde om, at skjøndt det i Finantslovene aarlig gjentages, at tidligere tagne Forbehold ogsaa fremdeles skulle være gjældende, vil det i et ikke ringe Antal af Tilfælde være umuligt at afgjøre, om et Forbehold er gjældende eller ikke. For blot at fremhæve et enkelt Exempel paa, hvilke Banffeligheder der optaar, naar Sammenligning mellem flere Aars finantstuelle Bevillinger skulle være det Afgjørende, skal man opfordre til at betragte den under Rigsdagens Medvirkning givne Bevilling for Marineministeriet af 19de Mai 1866, der har optaget en saadan Masse Enkeltheder, at den i Kvartindgaven fylder 58 Sider, med Finantslovene for de følgende Aar, hvor Marinens Budget udfylder 7—8 Sider, uden at de paagjældende Anmærkninger til Finantslovsforlagene indeholde nogen Veiledning til at forstaa Ministeriets Opfattelse, — og derefter at gjøre et Forsøg paa at komme til Klarhed om, hvad der egentlig er Bevilling. Statsrevisionens Opgave er at gennemgaa det Regnskab, til hvis Undersøgelse den vælges; et Arbejde som det, Fi-